

Sygn. akt IV CSK 482/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa P. S. i D. S.

przeciwko L. Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej

z

siedzibą w W.

o odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w L.

z dnia 16 maja 2017 r., sygn. akt I ACa .../16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Pozwany L. Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna w W. wniósł od wyroku Sądu Apelacyjnego w L. z dnia 16 maja 2017 r. wydanego w sprawie, w której powodowie P.S. i D. S. dochodzili roszczeń związanych z wypadkiem mającym miejsce przed wejściem w życie art. 446 § 4 k.c., skargę kasacyjną opartą na podstawie naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego - art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 446 § 3 k.c. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, skarżący podniósł, iż stwierdzenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że Sąd pierwszej instancji, wbrew zarzutom apelacji (w której kwestionowano dopuszczalność uwzględniania obecnie pozaekonomicznych aspektów pogorszenia sytuacji życiowej), nie dopuścił się naruszenia art. 446 § 3 k.c., uprawnia do twierdzenia, że również Sąd Apelacyjny dokonał błędnej wykładni tego przepisu. „Jeżeli by uznać, że przytoczenie przez Sąd Apelacyjny aktualnej linii orzeczniczej stanowi implicite przyznanie, że Sąd Okręgowy dokonał błędnej wykładni, to aktualizuje się oczywistość naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. lub 446 § 3 k.c. przez jego błędne zastosowanie.”

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli wystąpi przynajmniej jedna z określonych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez stronę składającą wniosek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego wyroku oraz podstaw skargi kasacyjnej. Skarżący argumentacji takiej nie przedstawił, ograniczając uzasadnienie wniosku do przytoczonych stwierdzeń, poprzedzonych zacytowaniem fragmentu uzasadnienia wyroku.

Skarga kasacyjna jako szczególny środek zaskarżenia nie służy weryfikacji prawidłowości podstawy faktycznej lub prawnej prawomocnych orzeczeń, a rolą Sądu Najwyższego nie jest usuwanie wszystkich ewentualnych wad i uchybień kwestionowanych rozstrzygnięć, w tym związanych z ewentualnymi niedostatkami uzasadnienia sądu odwoławczego. Skarżący nie powołał argumentów prawnych przekonujących o takim naruszeniu przepisów, które prowadziłyby do oczywiście wadliwego rozstrzygnięcia.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

kc

jw